

Това накара по-младитѣ и по-образованитѣ турци по цѣлата държава да образуватъ *Младотурска партия*. Това лѣто тази партия подигна *революция* и застави султана да обяви *конституционно управление*.

„Ура! Да живѣе свободата, братството и равенството по цѣлата турска земя!...“

Бѣха уволнени министритѣ и всички чиновници, които поддържаха старото тиранско и разбойническо управление. Тѣ бѣха замѣнени съ хора отъ младотурската партия.

Наскоро изъ цѣла Турция станаха *избори* за народни прѣдставители, които образуваха първото турско *народно събрание*, което се откри и вече засѣдава въ *Цариградъ*.

Младо-турцитѣ иматъ голѣма надежда, че царството имъ ще се подмлади и подсили. Тѣ проповѣдватъ, че на всички хора въ царството имъ трѣбва да се даде *свобода* да живѣятъ мирно и спокойно...

Ще се сбжднатъ ли надеждитѣ на младотурцитѣ? Ще прѣстанатъ ли убийствата и кражбитѣ въ тази нещастна страна? Ще се спратъ ли сълзитѣ на робитѣ? И за нашитѣ братя българи — македонци ще настанатъ ли нѣкога свѣтли дни по онѣзи дивно хубави долини, поля и величествени планини? Ще си отдѣхне ли нѣкога работното население отъ черното робство и теглила?...

На тѣзи питання бждащето ще даде отговоръ.

